

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/17/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8224010173
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8224010173.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Lucie Bašistovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 04.06.2024, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 0T/32/2024 zo dňa 19.04.2024, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovanému

MARIÁNOVI SIVÁKOVI, nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom:
D. XXX/XX, C.,

u k l a d á :

Podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 39 ods. 1 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona ho na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal okresný súd obžalovaného A. B. vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- dňa 21.03.2024 v čase okolo 16.25 hod. z predajnej plochy A. E., ktorý sa nachádza na ulici F. G. H. X I. C., odcudzil 1 ks fľašu alkoholu zn. Nicolaus vodka v objeme 0,7 l v celkovej hodnote 6,99 Eur a to takým spôsobom, že si uvedený tovar vložil do prednej časti svojich nohavíc a následne s týmto tovarom bez zaplattenia prešiel pokladničnou zónou, kde bol zastavený vedúcou predajne J. K., čím takto uvedeným konaním spôsobil spoločnosti A., L., so sídlom A. XX C., IČO: XXX XXX XX celkovú škodu vo výške 6,99 Eur, pričom obdobného skutku sa dopustil aj dňa 19.03.2024 a to priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za ktorý bol dňa 19.03.2024 postihnutý uložením blokovkej pokuty nezaplattenej na mieste vo výške 30,- Eur, číslo bloku A22 0000 0910, ktorá nadobudla právoplatnosť dňa 19.03.2024,

za čo mu bol podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 13 mesiacov nepodmienečne, pričom podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona ho súd na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal proti výroku o treste odvolanie obžalovaný. Poukázal na to, že k spáchaniu skutku sa priznal, svoje konanie oľutoval. Uviedol, že v čase skutku bol pod vplyvom alkoholu, dal sa na jeho spáchanie naviesť, čo ľutuje a hanbí sa za to. Chce riešiť svoj problém s alkoholom, vie, že má na neho zlý vplyv. Uložený trest považuje obžalovaný za neprimerane prísny, nezodpovedajúci okolnostiam spáchania skutku. Navrhol rozsudok v napadnutej časti zrušiť a uložiť trest v primeranej dĺžke.

Krajský súd na základe včas podaného odvolania obžalovaným ako oprávneným subjektom postupoval v intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré rozhodnutiu predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, súd prihliadol len v prípade, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Odvolací súd konštatuje, že odvolanie obžalovaného smerovalo len proti výroku o treste. Výrok o vine odvolaním napadnutý nebol. Odvolací súd teda preskúmaval iba napadnutý výrok o treste, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere trinásť mesiacov nepodmienečne, pričom dospel k záveru, že je potrebné rozsudok v napadnutej časti zrušiť a v tejto časti nanovo rozhodnúť z dôvodu, že uložený trest posúdil odvolací súd ako neprimerane prísny, nesúladný so zákonnými podmienkami ukladania trestu v zmysle § 34 a 38 Tr. zákona.

Odvolací súd konštatuje, že primeranosť uloženého trestu je základnou podmienkou dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je akceptovanie sankcie ako spravodlivého následku protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii dôjsť nemôže. Uznanie spravodlivosti trestu má zároveň tiež pôsobenie výchovné. V záujme individualizácie trestu súd pri určovaní druhu a výmere trestu prihliada o.i. na konkrétne okolnosti a spôsob spáchania činu a jeho následok, mieru zavinenia, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, osobné, rodinné pomery, zdravotný stav páchatel'a), či možnosť jeho nápravy. Nevyhnutné je celkové posúdenie osobnosti obžalovaného, jeho osobnostného profilu, charakterových vlastností, veku a podobne, ako aj individuálne posúdenie pohnútok a dôvodov, ktoré viedli k spáchaniu trestného činu. Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho prevýchovu tak, aby odsúdená osoba viedla riadny život. Tak ako pri rozhodovaní o vine, i pri rozhodovaní o treste sa presvedčenie súdu vytvára na základe logického úsudku, na zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej z jednotlivých okolností prípadu, rešpektujúc § 34 Tr. zákona a zásady ukladania trestov.

Krajský súd na tomto mieste v prvom rade poukazuje na trestnú minulosť odsúdeného a početnosť právoplatných odsúdení, čo naznačuje tomu, že u obžalovaného nebadáť markantný výchovný ani preventívny vplyv prv ukladaných trestov odňatia slobody, podmiennečných resp. nepodmienečných. Sklony obžalovaného k opakovanému páchaniu trestnej činnosti sú nesporné, s otáznou možnosťou nápravy obžalovaného.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, ako správne poukázal tiež súd prvého stupňa, že obžalovaný bol v minulosti 23x súdne trestaný, pričom obžalovaný bol prvýkrát právoplatne odsúdený za krádež v roku 1984, ešte ako mladistvý. Naposledy bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Bardejov zo dňa 20.07.2022, sp. zn. 2T/5/2020, s uložením súhrnného trestu odňatia slobody v trvaní štyroch rokov, pričom k jeho prepusteniu z výkonu trestu došlo dňa 17.03.2024 a už dňa 21.03.2024 sa obžalovaný dopustil skutku, ktorý sa mu v tomto konaní kladie za vinu. Obžalovaný sa v minulosti opakovane dopúšťal prevažne majetkovej trestnej činnosti, opakovaných krádeží a porušovania domovej slobody, pričom obžalovanému boli ukladané ako tresty nepodmienečné, tak aj s podmiennečným odkladom.

Z vykonaného dokazovania je tiež zrejmé, že obžalovaný bol v minulosti opakovane priestupkovo riešený, od roku 2016 má evidovaných 13 priestupkov, prevažne proti majetku, pričom posledný záznam, za krádež alkoholu v obchodnom dome, je z 19.03.2024, len dva dni pre prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Okrem toho sa obžalovaný v minulosti 3x dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, priestupku znečistenia verejného priestranstva, priestupku proti občianskemu spolunažívaniu či proti verejnému poriadku.

Aj napriek týmto konštatovaniam a objektívnym zisteniam vo vzťahu k osobe obžalovaného, odvolací súd konštatuje, že vo veci bol zistený dôvod na aplikáciu § 39 ods. 1 Tr. zákona, na zníženie trestu odňatia slobody pôvodne uloženého okresným súdom.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Krajský súd má za to, že za aktuálnej situácie ako za (mimoriadnu) okolnosť prípadu je možné poukázať na skutočnosť, že zákonom č. 40/2024 Z.z. bola dňa 08.02.2024 schválená o.i. novela Trestného zákona. Tento zákon k dnešnému dňu nenadobudol účinnosť, keďže tá bola pozastavená rozhodnutím Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 3/2024 zo dňa 28.02.2024, na návrh prezidentky SR a skupiny poslancov Národnej rady SR, a to v čl. I, čl. II bodu 39 a 134, v časti týkajúcej sa § 567t ods. 4 a čl. XVII zákona z 08.02.2024, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov, a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony.

V reakcii na obsah schváleného návrhu uvedeného zákona (č. 40/2024 Z.z.), konkrétne v čl. I., vo vzťahu k Trestnému zákonu, presne k § 212 ods. 1 bol v znení tohto zákona schválený, okrem iného aj bod č. 90, zo znenia ktorého plynie, citujúc ho „V § 212 ods. 1 sa vypúšťa písmeno g/.“ V zmysle znenia tejto novely Trestného zákona by tak platilo, že čin, ktorý vykazuje znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu krádeže v zmysle § 212 ods. 1 písm. g/ Tr. zákona, v zmysle ktorého „kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý“, tak v prípade nadobudnutia účinnosti konkrétne tohto bodu č. 90 čl. I. zákona č. 40/2024 Z.z. už takýto skutok (konanie páchatel'a) nebude možné posudzovať ako trestný čin podľa Tr. zákona.

S týmto novelizovaným znením § 212 ods. 1 Tr. zákona súvisí aplikácia prechodného ustanovenia v zmysle § 438k ods. 7 zákona č. 40/2024 Z.z., podľa ktorého „Trest, ktorý bol právoplatne uložený pred 15. marcom 2024 a ktorý nebol ešte celkom vykonaný, za čin, ktorý podľa tohto zákona v znení účinnom od 15. marca 2024 nie je trestným činom, sa vo vyššom rozsahu nevykoná.“

Vzhľadom jednak nato, že obsah návrhu prezidentky SR, resp. skupiny poslancov Národnej rady SR, neobsahuje konkrétne námietky voči označenému bodu č. 90, čl. I. zákona č. 40/2024 Z.z, a teda ich podania konkrétne toto znenie novely Trestného zákona z hľadiska rozpornosti s Ústavou SR nenapádajú a jednak zo znenia prechodného ustanovenia v zmysle § 438k ods. 7 zákona č. 40/2024 Z.z je zrejmé, že aj keď toto ustanovenie nemožno aplikovať v takomto znení, k dátumu 15.03.2024, no súčasne existuje pravdepodobný predpoklad (absencia námietok o protiústavnosti znenia tohto ustanovenia), že bude aplikovateľné k inému dňu po rozhodnutí Ústavného súdu SR, má toto ustanovenie vo svojom význame logickú súvislosť s predmetnou novelizáciou § 212 Tr. zákona, samozrejme len za predpokladu, aj napriek doposiaľ uvedenému pokiaľ Ústavný súd SR konkrétne už označený bod č. 90 zákona č. 40/2024 Z.z., jeho znenie, resp. tak, ako bolo schválené zákonodarcom, v rámci konečného rozhodnutia, neposúdi ako rozporné s Ústavou SR.

Odvolací súd tak konštatuje, zohľadňujúc na jednej strane odvolacie námietky obžalovaného, že vzhľadom na okolnosti spáchania skutku, okolnosti súvisiace s prijatou novelou Tr. zákona, v zmysle účinnosti ktorej konanie obžalovaného, ako bolo zadefinované v skutku v tejto trestnej veci, už nebude posudzované ako trestný čin krádeže, keďže kvalifikačným kritériom vo vzťahu k tomuto skutku je práve tá skutočnosť, že páchatel' bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Na druhej strane však stále berúc do úvahy skutočnosť, že v čase rozhodovania krajského súdu je terajšie znenie Trestného zákona aj vo vzťahu k ust. § 212 ods. písm. g/ Tr. zákona platné a účinné,

čiže aplikovateľné aj z hľadiska trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaného a súčasne, že v čase páchania protiprávnej činnosti obžalovaným takéto konanie bez pochybností trestný činom bolo a je aj v súčasnosti a tiež vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho trestnoprávnu minulosť a sklony obžalovaného k páchaniu protiprávnej činnosti, odvolací súd považoval za dôvodné len zníženie výmery uloženého trestu odňatia slobody napadnutým rozsudkom okresného súdu.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti, vykonané dokazovanie, zákonné podmienky ukladania trestov odvolací súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody, zohľadňujúc § 39 ods. 1 Tr. zákona – mimoriadnu okolnosť prípadu, v trvaní deviatich mesiacov, považujúc trest v tomto rozsahu za zákonný a postačujúci.

Zaradenie odsúdeného pre výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona je určené správne, keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaneho trestného činu bol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Na základe týchto skutočností opierajúc sa o skutkové zistenia vyplývajúce z vykonaného dokazovania, vrátane doplneného dokazovania vykonaného krajským súdom rozhodol odvolací súd tak, že zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku na podklade odvolania obžalovaného podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. poriadku a súčasne podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám rozhodol a uložil trest obžalovanému tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.